

činnosti hojně věnoval literatuře, nejevil vůbec literárních sklonů na poli svého životního povolání právnického, v němž však přesto zaujal jedno z nejčestnějších míst. Význam Schulzův v oboru právnické činnosti spočívá na poli po výtce praktickém, jak jinak se říká v nalézání práva. Bezpříkladná pilnost, spojená s nevšedními znalostmi a rychlým, bezpečným a pronikavým úsudkem, založila jeho prominentní postavení již u zemského soudu v Praze, jehož byl ozdobou a odkud jej právě pro tyto vlastnosti povolal zemřelý zakladatel nejvyššího správního soudu Dr. Pantůček k tomuto soudu. Zde pak se otevřelo Schulzovi pravé pole působnosti. Byl tu bezpočet právních materií, jež mu bylo zvládnouti a které zmáhal hravě, bylo tu u nás nezbadané právo bývalého Uherska, jímž, ovládaje jazyk maďarský, pronikal jako prvý z průkopníků, byly tu zvláštní procesuální jemnosti, dané povahou instituce nejvyššího správního soudu, jež byly jeho pravou a jinými těžko dostižitelnou doménou. Ostrý úsudek dovoľoval mu ve změti otázek zmocniti se právě jádra problému, jež pak řešil bezpečně a nebojácně jasnými slovy, nezapomínaje při tom hranic, jak mu je ukládaly procesuální možnosti a postavení stran. V tom byla kvalita jeho práce, vysoká, hodna úcty nejprísnejšího znalce. Právě tak nadměrná byla i kvantita jeho práce, pro niž neuznával předepsaného nebo slušně očekavatelného minima, nýbrž vždy jen dosažitelné maximum. Tuto dosažitelnost viděl pak Schulz ve výškách až závratných, za samozřejmého předpokladu, že právě tak vysoko bude i úroveň pracovního výkonu. Působil-li takto Ivan Schulz u nejvyššího správního soudu a obětoval-li mu své vynikající schopnosti, vědomosti a píli po celých prvních 12 let jeho trvání, jest jen přirozeno, že členové tohoto soudu hleděli na Schulze jako na jednoho, a to nikoli nejmenšího, z těch, kteří založili a vysoko zdvihli dobré jméno našeho jediného správního tribunálu. Budiž čest jeho památce.

Dr. Vladimír Mrazík.

† **Notář JUDr. Václav Svoboda** zemřel dne 4. ledna t. r. náhle, raněn byv mrtvicí, ve věku 60 let. Byl z nejlepších notářů v Československé republice. Praxi notářskou započal v Třeboni, pak působil v Semilech, v Novém Městě n. Met. a konečně v Praze-Smíchově. Byl dlouhá léta členem notářské komory pražské a v letech 1930 a 1931 i jejím vicepresidentem. Z jeho bohaté činnosti stavovské dlužno uvést zejména předsednictví Spolku notářů a kandidátů notářství z Československé republiky, kteroužto funkci ve jmenované celostátní organizaci po řadu let zastával. Jako výborný právník byl dále členem redakčního sboru časopisu »České právo«, do něhož také sám přispíval. Právnická jednota čítala ho po dlouhá léta mezi své členy. Byl dále členem zkušební komise pro zkoušky notářské, jakož i komise pro státní zkoušky judičiální při universitě Karlově v Praze. V zesnulém odešel vzácný člověk, je muž každý, kdo ho znal, zachová památku nejsvětější.

K šedesátým narozeninám prof. Dr. Viléma Funka. Dne 14. ledna 1935 blahopřeje právnický svět československý řádnému